

לה ויגבה לבו בדרבני ה'

ה' יתברך, ויאמר גם כן: די לי במעשי שאני לומד ויעושה מצוות כמו שראיתי מאבותי, ויותר למה לי לחקור על עבודה שלמה, לא עלי המלאכה לגמור, כי אם על ידי יחידי סגולה, ואם כל אחד יאמר כך - לא יהיה אדם בעולם שיתקרב את עצמו לה' יתברך. אבל לסיבה זו אנו צולחים להשתמש בגבהות, ולעשות עצמו לאיש, לעבוד עבודתו יתברך, ויגבר את עצמו בעבודתו יתברך כאילו עליו מוטל כל העולם.

ישיר דברי אמת לדהד"ק משולם פייבש
מזיבירי' ויע"א, אות כז



צריך שידע שתורתו ועבודתו מוסיפים כח בפמליא של מעלה

שיש גיאות לטובה גם כן, כמו שגאמר ביהושפט ויגבה לבו בדרבני ה', והוא כנגד קליפת עמלק שמשליך עצבות וקרירות על האדם, כמו שגאמר אשר קרן, ודרשו בספרי הצניק והפשיד, שחיצו הרע משליך עצבות על האדם ושפלות בפיתויו שאינו נחשב לימודו ועבודתו כלום, ולזה נצרך גאות, שידע

לה ויגבה לבו בדרבני ה' לד

צריך להשתמש בגבהות בעבודת הבורא כאילו עליו מוטל כל העולם

אבל אם יהיה שפל מכל וכל, פן ואולי יפתנו היצר לאמר: מי אתה לדבר לפני ה' יתברך ולעבוד, ואתה בשר ודם, עפר ואפר, ואתה ידעת נגעי עוונותיך ומידותיך הרעים, ואתה מתועב לפני ה' יתברך, האיד ימלאוך לבך להתקרב לעבודתו ויחודו, וכדומה פיתוים אחרים כל אחד לפי עניינו.

לזה צריך לאחוז בגבהות, כמו שאמר הכתוב ויגבה לבו בדרבני ה', וכמו שאמרו רז"ל לפיכך נברא האדם יחידי וכי ולפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם, ואמרו רז"ל לעולם יראה אדם עצמו כאילו הוא והעולם חצי וחצי חייב, עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות וכי' ולכאורה זה גבהות גדול שידמה האדם בדעתו שבשבילי נברא העולם וכל העולם תלוי עליו, אבל חז"ל הכריחו אותנו להשתמש בגבהות זה, כי בלעדי זה יהיה התרשלות גדול בנפשנו לדרוף אחר עבודת ה' יתברך, וכל אחד יאמר: מה אני לעבוד את

מלאכי מעלה תלויים במעשי האדם

וגם צריך האדם לצייר בשכלו ומחשבתו וידמה לו ממש שהאדם הוא "סולם מוצב ארצה" בתוך ארציות וגשמיות, אך "וראשו מוגע השמימה", היינו שכלו ושורש נשמתו הוא דבוק למעלה בשמים. "והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו", רצונו לומר כשהאדם מגביה את לבו ומוחו לעבודת הש"י, אז מעלה כל המלאכים לרום שמים העליונים, ומשפיע להם חיות הקודש. ובאם לאו חס ושלום, אז "ויורדים בו", יש להם ירידה על ידו, כמאמר חז"ל: מתנישין כחו של מעלה חס ושלום. גם זאת צריך האדם להיות תמזי במחשבתו, אך שכל הכוחות כולם העליונים, כולם כאחד תלויים במעשה האדם, הן להעלותם או להיפך ח"ו.

אותו ישראל
 לחרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל מאפסא
 זיע"א, פרשת ויגא



שעל ידי תורתו ועבודתו מוסיפין כביכול כח בפמליא של מעלה, כמו שונאמר תנו עוז לאלקים, וזה הוא המזאות לשם שמים, כמו שונאמר ויגבה לבו בדרכי ה'.

פרי צדיק להרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין
 זיע"א, לחמשה עשר באב



הקב"ה מקבל נחת מכל יהודי

כשאדם מתחיל בעבודת ה', אז מתחלה מסיתו היצר: מי אתה ומה אתה, איך כדאי לכל זה. ואחר כך כשהוא מתגבר בעבודת ה' ואינו שומע לו, מפילו היצר הרע בגיאות שהגיע כבר לשלמות ודרך האמת אינה כן. כי מתחילה צריך להתחזק שאף על פי שחטא הרי הקב"ה מקבל נחת רוח מכל יהודי, ואחר כך צריך להתבונן שמא יש בו פניה או שקר או גיאות.

תורת אבות בשם חס"ק רבי אברהם מסלונים
 זיע"א

